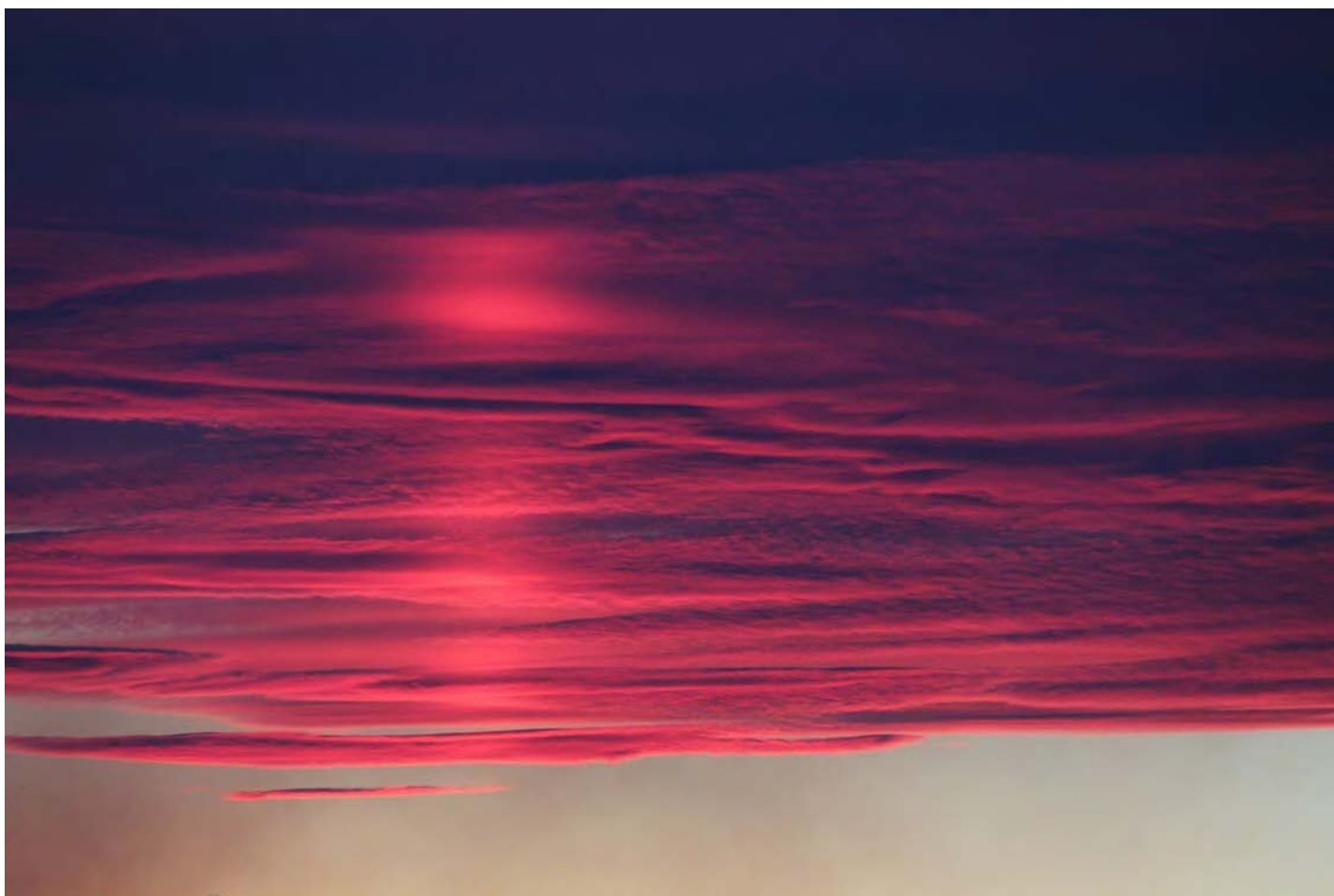

Szabó Attila

KITARTÓ NAPLEMENTE

[CSAKUGYAN ELFELEJTETTE?]

2022-01-13 | CSAKUGYAN ELFELEJTETTE?, VERS

Bosszantó, nevezzük annak,
hogy valamiért nem múlik el,
amit már többször elmúlnak hittem,
de újra és újra a véremben kering.

Pedig azt hiszem, összekeverlek
azzal, akivé teremtettelek,
s nézlek összevont szemöldökkel,
mint bolond kertész a törzséig
nyesett, egykor virágzó almafát.

Bosszantó, nevezzük annak,
mert újra és újra boldogsággal
tölt el, hogy ilyen kitartóan
szemlélem magamban az elmúlásodat.

Nézd, ez nem az az idő, amit gondolsz,
ami lemossa rólam érintésedet.
Inkább ragaszt hozzád csirizes nyugtalansága.
Nézd, egyszerű leszek,
miként a nappal:
ha árnyékba vonulsz,
nem tudlak megvilágítani.

És bonyolult leszek,
akár az éj:
szétszórom sötétem
legeldugottabb búvóhelyedre is.

De nézd, még csak várok, miként a napkorong,
ami bízik abban, hogy mielőtt végleg
átadja magát a horizont nyugalmanak,
tekintetében visszatükröződik
egy újjászületésre képes találkozás
felidézhető áramvonalá.

kép | Emerson Peters, unsplash.com